

8 Konesjonsrunder og tildelinger

1.–4. konesjonsrunde

5.–10. konesjonsrunde

11.–17. konesjonsrunde

18. konesjonsrunde

Barentshavsprosjektet

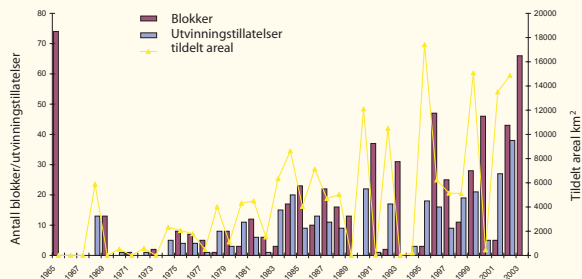
Nordsjøtildelingene

Tildeling i forhåndsdefinerte områder 2003

Tildeling i forhåndsdefinerte områder 2004

Tildeling utenom konesjonsrunder

Figur 8.1 Tildeling per år
(Kilde: OD)

Gjennom tildelingspolitikken for nye utvinningstillatelser og samtykke til overdragelser kan myndighetene påvirke aktørbildet på norsk kontinentalsokkel. Det overordnede målet for politikken er å bidra til et aktørbilde som fremmer best mulig ressursforvaltning og som derigjennom legger grunnlag for at det skapes størst mulige verdier og statsinntekter.

1.–4. konsesjonsrunde

De første blokkene på norsk kontinentalsokkel ble utlyst i 1965. Utlysningen omfattet samtlige blokker sør for 62°N, med unntak av de som ligger nærmest grensen mot svensk og dansk kontinentalsokkel. Departementet mottok elleve søknader for 208 av til sammen 278 utlyste blokker. 22 utvinningstillatelser bestående av 78 blokker ble tildelt, og dette er den største tildelingen som er foretatt i noen konsesjonsrunde på norsk kontinentalsokkel. De geologiske forholdene på sokkelen var den gang lite kjent og det var begrensede muligheter til å velge ut spesielt lovende blokker.

I 2. konsesjonsrunde i 1969 ble det utlyst begrensede områder i den hensikt å tildele visse tilleggsblokker til allerede tildelte utvinningstillatelser. Friggfeltet, som ble påvist i 1972 på blokk 25/1, ble tildelt i denne konsesjonsrunden.

I 3. konsesjonsrunde ble 32 blokker utlyst. Totalt 20 blokker ble tildelt i årene 1974, 1976 og 1977. Dette var den første konsesjonsrunden hvor Statoil ble tildelt 50 prosent deltakerandel i alle tildelte utvinningstillatelser. Statoil, Hydro og Saga fikk sine første operatøroppgaver i denne konsesjonsrunden.

I 4. konsesjonsrunde i 1978 ble 15 blokker utlyst. I alt åtte blokker ble tildelt. I denne runden ble blokk 31/2 (del av Troll) tildelt med Shell som operatør.

5.–10. konsesjonsrunde

I 5. konsesjonsrunde i 1979 ble det for første gang utlyst og tildelt blokker nord for 62°N (Haltenbanken og Tromsøflaket). Runden ble delt i tre avdelinger, og i alt tolv blokker fordelt på tolv utvinningstillatelser ble tildelt mellom 1980 og 1982.

I 6. konsesjonsrunde i 1981 ble det tildelt ni blokker på tilbakeleverte områder i den sørlige delen av Nordsjøen.

I 7. konsesjonsrunde samme år ble det tildelt fem blokker på Trænabanken, et nytt område utenfor Nordland fylke. Alle blokkene er tilbakelevert.

I 8. konsesjonsrunde i 1984 ble det for første gang utlyst blokker i alle områdene på kontinentalsokkelen (Nordsjøen, Norskehavet og Barentshavet). Den mest interessante blokken i denne runden var 34/7 (Snorre), som Saga ble tildelt operatørskap for.

9. konsesjonsrunde året etter omfattet også blokker i alle områdene på kontinentalsokkelen. Det ble tildelt elleve utvinningstillatelser bestående av til sammen 13 blokker.

10. konsesjonsrunde ble delt i to avdelinger. Del A (1985) omfattet bare blokker i Nordsjøen. I del B (1986) ble det utlyst og tildelt blokker i et nytt område, Nordland II. Til sammen ble det tildelt 17 blokker i 10. konsesjonsrunde.

11.–17. konsesjonsrunde

11. konsesjonsrunde i 1987 ble også delt i to avdelinger, A og B. Det ble til sammen tildelt 13 utvinningstillatelser, hvorav fire av tillatelsene besto av nøkkelblokker i Barentshavet. De 13 utvinningstillatelsene dekker 22 blokker eller deler av blokker. Utvinningstillatelsene ble fordelt med henholdsvis én i Nordsjøen, én på Møre Sør, fire på Haltenbanken og syv i Barentshavet.

Også 12. konsesjonsrunde ble delt i to avdelinger. I del A (1988) ble det tildelt 16 blokker eller deler av blokker i Nordsjøen fordelt på elleve utvinningstillatelser. Del B (1989) omfattet 13 blokker i ni utvinningstillatelser, hvorav tre tillatelser (seks blokker) i Barentshavet, én i Nordland II, tre på Haltenbanken og to på Møre I (tre blokker).

13. konsesjonsrunde ble tildelt i 1991 og omfattet 36 blokker i 22 utvinningstillatelser, fordelt på tolv tillatelser i Nordsjøen, tre i Norskehavet og syv i Barentshavet.

I 14. konsesjonsrunde i 1993 ble det tildelt 31 blokker fordelt på 17 utvinningstillatelser, hvorav elleve utvinningstillatelser i Nordsjøen, fire i Norskehavet og to i Barentshavet.

I 15. konsesjonsrunde i 1996 ble det tildelt 46 blokker fordelt på 18 utvinningstillatelser, hvorav fire i Nordsjøen og 14 i Norskehavet. Denne runden er den første konsesjonsrunden som er gjennomført innenfor rammene av konsesjonsdirektivet (se omtale i kapittel 3). Det var også den første runden hvor det ble tildelt utvinningstillatelser på dypt vann i Norskehavet.

I 16. konsesjonsrunde i 2000 ble det tildelt 34 blokker eller deler av blokker fordelt på 14 utvin-

ningstillatelser, og i 17. konsesjonsrunde ble det i 2002 tildelt 18 blokker eller deler av blokker fordelt på 6 utvinningstillatelser. Alle utvinningstillatelsene tildelt i disse konsesjonsrundene ligger i Norskehavet.

18. konsesjonsrunde

Utlysningen av 18. konsesjonsrunde i desember 2003 innebærer et betydelig løft i tilgjengelighet av nytt leteareal på norsk sokkel. Med 95 utlyste blokker eller deler av blokker er 18. konsesjonsrunde den største nummererte runden siden første konsesjonsrunde i 1965. Søknadsfristen for 18. konsesjonsrunde er 15. mars 2004 og det legges opp til tildeling av nye utvinningstillatelser før sommeren 2004.

Barentshavsprosjektet

I mai 1997 ble det tildelt nye utvinningstillatelser i syv områder i Barentshavet. For fire av områdene skjedde tildelingen i form av seismikkområder. Barentshavsprosjektet ble igangsatt som en følge av de særlige utfordringene en stod overfor i området, både med hensyn til redusert interesse fra selskapenes side, og med hensyn til fiskeri- og miljøinteressene.

Nordsjøtildelingene

Etter 15. konsesjonsrunde har det vært særskilte tildelinger for Nordsjøen. I juni 1999 ble 14 utvin-

ningstillatelser tildelt i Nordsjøen i Nordsjøtilde-lingen 1999. Elleve av disse var i nye områder. De resterende tre var tilleggsarealer til eksisterende funn eller felt. Disse var utvinningstillatelsene 050C, 055B og 249, hhv. tilleggsarealer til 34/10–23 Gamma (Gullfaks), Brage og 25/4–6 S Vale. Til sammen utgjorde tildelingen 22 blokker eller deler av blokker.

I april 2001 ble seks utvinningstillatelser tildelt i Nordsjøtilde-lingen 2000. To av tildelingene skjedde i form av seismikkområder. Utvinningstillatelsene omfatter syv blokker eller deler av blokker og seismikkområdet åtte blokker.

Nordsjøtilde-lingen 2001 resulterte i at 10 utvinningstillatelser ble tildelt februar 2002. Tildelingen omfattet 10 blokker eller deler av blokker.

I Nordsjøtilde-lingen 2002 ble det i mars 2003 tildelt 11 utvinningstillatelser. Tildelingen omfattet 15 blokker eller deler av blokker. Én av tildelingene var tilleggsareal til eksisterende felt.

Tildeling i forhåndsdefinerte områder 2003

I 2003 innførte regjeringen ordningen med tildeling i forhåndsdefinerte områder i modne deler av kontinentalsokkelen. Ordningen sikrer at meget store arealer nær eksisterende og planlagt infrastruktur er tilgjengelig for industrien i kommende år. Området vil utvides over tid etter hvert som flere områder modnes, men området skal ikke innskrenkes. I desember 2003 ble det tildelt 19 utvinningstillatelser. 16 utvinningstillatelser ble tildelt i Nordsjøen og tre i Norskehavet.

Tildeling i forhåndsdefinerte områder 2004

29. januar lyste regjeringen ut «Tildeling i forhåndsdefinerte områder 2004». Utlysningen omfatter modne områder i Nordsjøen, Norskehavet og Barentshavet. Søknadsfristen er satt til 1. oktober 2004 og det legges opp til tildeling av utvinningstillatelser i desember 2004.

Tildelinger utenom konsesjonsrunder

I 1973 ble Statoil/Mobil-gruppen tildelt utvinningstillatelse for blokkene 33/9 og 33/12 (Statfjordfeltet). Mobil ble operatør for blokkene. Statoil overtok som operatør 1. januar 1987.

Blokk 34/10 (Gullfaks) ble tildelt i 1978 med kun norske eierandeler.

En del av Osebergfeltet er lokalisert i blokk 30/9. Denne delen av 30/9 ble i 1982 tildelt de tre norske selskapene Statoil, Hydro og Saga, med Hydro som operatør for utvinningstillatelsen.

Trollfeltet som ble påvist i blokk 31/2, strekker seg inn i blokkene 31/3, 31/5 og 31/6. Disse blokkene ble i 1982 tildelt som tilleggsareal med henholdsvis Statoil, Hydro og Saga som operatører.

I 1985 ble utvinningstillatelse 112 tildelt som tilleggsareal til rettighetshaverne på Øst-Frigg. Tilbakelevert del av blokk 25/1 ble tildelt på nytt med Hydro som operatør i 1986.

I 1991 ble utvinningstillatelse 185 tildelt som tilleggsareal til Bragefeltet.

Utvinningstillatelse 085B ble tildelt rettighetshaverne på Trollfeltet i 1992.

I 1995 ble utvinningstillatelse 018B tildelt rettighetshaverne på Ekofiskfeltet. Videre ble utvin-

ningstillatelse 050B tildelt rettighetshaverne på Gullfaksfeltet og utvinningstillatelse 114B tildelt rettighetshaverne på Ymefeltet dette året.

I 1998 ble det tildelt åtte utvinningstillatelser, hvorav fem var fradelinger. Dette vil si at en del av området for en utvinningstillatelse fradeles og at det utstedes en egen utvinningstillatelse for det fradelte området. Dette gjelder i 1998 for utvinningstillatelsene 019C, 037B, 053B, 102B og 103B. De andre utvinningstillatelsene som ble tildelt var 114C, 128B og 237 som tilleggsarealer til Yme-, Norne- og Åsgardfeltene.

I 1999 ble det tildelt seks utvinningstillatelser utenfor tildelingsrunder. En av disse, tillatelse 250, var et tilleggsareal til funnet 6305/8-1 Ormen Lange. De tre andre var fradelinger. I dette tilfellet gjelder det tillatelsene 001B, 027B og 028B. I tillegg ble utvinningstillatelsene 050C og 055B tildelt som tilleggsareal til hhv Gullfaks- og Bragefeltet.

I år 2000 var det åtte fradelinger i eksisterende utvinningstillatelser. Disse var utvinningstillatelse 006B (Valhallfeltet), 006C (gjenstående areal i den tidligere utvinningstillatelse 006 etter at Valhallfeltet og Torfeltet ble fradelte), 027C (tillegg til Ringhornfeltet), 028C (fradeling fra Balderfeltet), 037C (tilleggsareal til Murchisonfeltet), 134B (tilleggsareal til Kristinfeltet), 169B1 og 169B2 (tilleggsareal til Granefeltet) og 171B (tilleggsareal til Oseberg Sørfeltet.)

I år 2001 var det fem fradelinger i eksisterende utvinningstillatelser. Disse var utvinningstillatelse 029B (tilleggsareal til Glitnefeltet), 033B (tillegg til Valhallfeltet), 048B (fradeling av Glitnefeltet), 052B (tillegg til Huldrafeltet) og 072B (fradeling fra Sigynfeltet).

I 2002 ble det tildelt fire utvinningstillatelser som tilleggsareal. Dette er tillatelsene 085C (tilleggssareal til Troll), 094B (tilleggssareal til Åsgard), 122B (tilleggssareal knyttet til funnet 6507/2-2) og 212B (tilleggssareal til Skarv og Alve). Samme år var det fradeling i en av de eksisterende utvinningstillatelsene, 018C.

I 2003 ble det tildelt en utvinningstillatelse som tilleggsareal, nemlig til Perta i NST 2002.

I 2003 var det ni fradelinger i eksisterende utvinningstillatelser. Dette gjaldt følgende: 036C (Heimdal/Vale), 038B (Varg), 055C (Brage) og 167B (13. konsesjonsrunde). Det ble også opprettet fem stratigrafiske utvinningstillatelser. Arealene for disse ligger på etablerte tillatelser og retten til leting og utvinning av ressurser er begrenset til definerte dybdenivå/geologisk nivå. Dette gjelder for 036BS (Heimdal), 088BS (Peik), 143BS og 143CS (12. konsesjonsrunde) og 261BS (Norskehavet).

